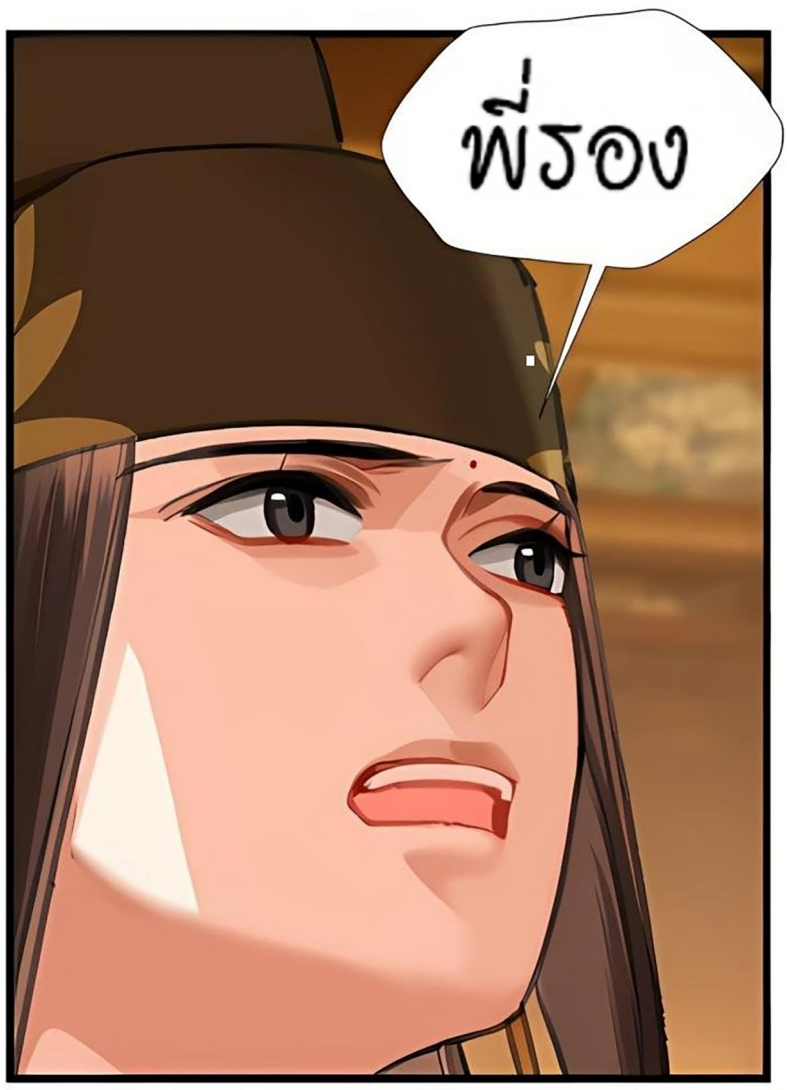

พี่รอง

ข้าไม่ปรารถนาที่จะ
ดำรงตำแหน่งเซียนตูอีกต่อไป
ตราพยัคฆ์ทมิฬคืนให้แล้ว
ท่านกับข้า
รู้จักกันมานานหลายปี
ข้าปฏิบัติกับท่านอย่างไร
ท่านย่อมรู้ดี

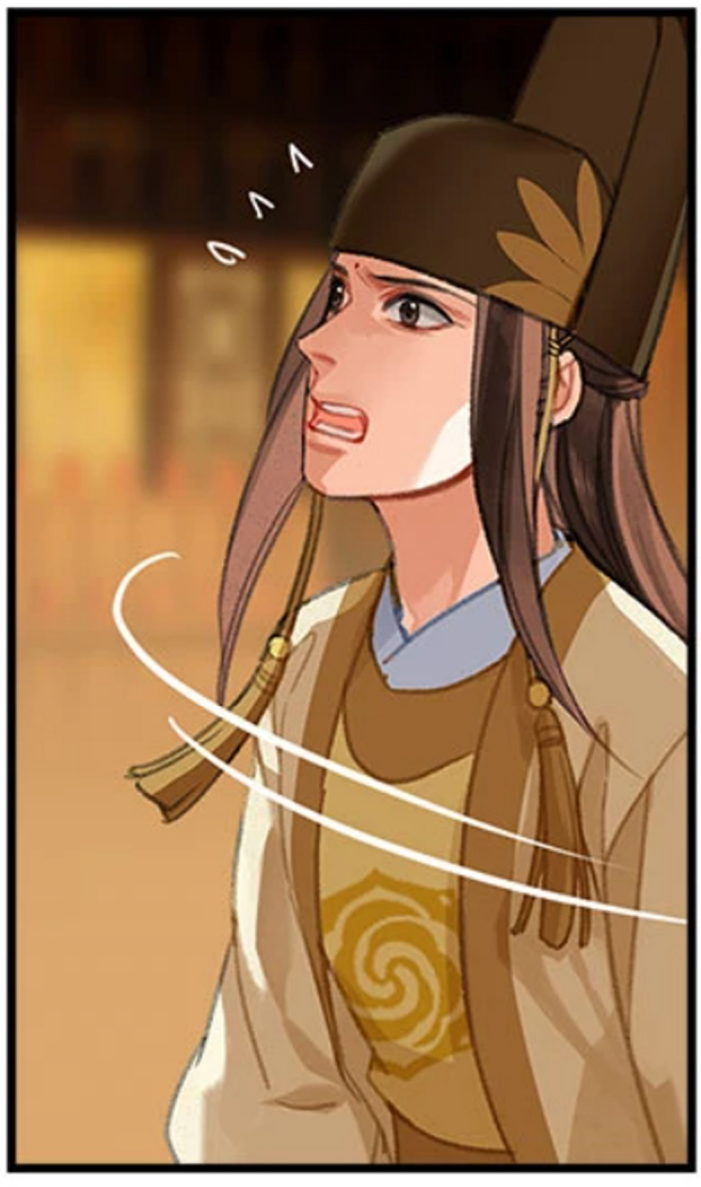
ผ่านคืนนี้ไป
ข้าก็จะแล่นเรือไปตงอิ๋ง
ชาตินี้จะไม่กลับมาอีก

ท่านพอจะเห็นแก่สิ่งเหล่านี้
แล้วไว้ชีวิตข้าได้หรือไม่

ประมุขจิน ที่บอกว่า
คืนตราพยัคฆ์ทมิฬให้แล้ว
เอาออกมาให้ข้าดูหน่อย
ได้ไหม?

คุณชายเว่ย
เจ้าคิดว่าข้าจะพก
ของไร้ประโยชน์ที่ดีแต่จะนำพา
หายนะมาให้เช่นนั้นไว้กับตัว
งั้นหรือ?

ข้าเองก็ไม่รู้แล้ว
หรือเจ้าจะหาเซวียหยาง
อีกคนกันล่ะ?

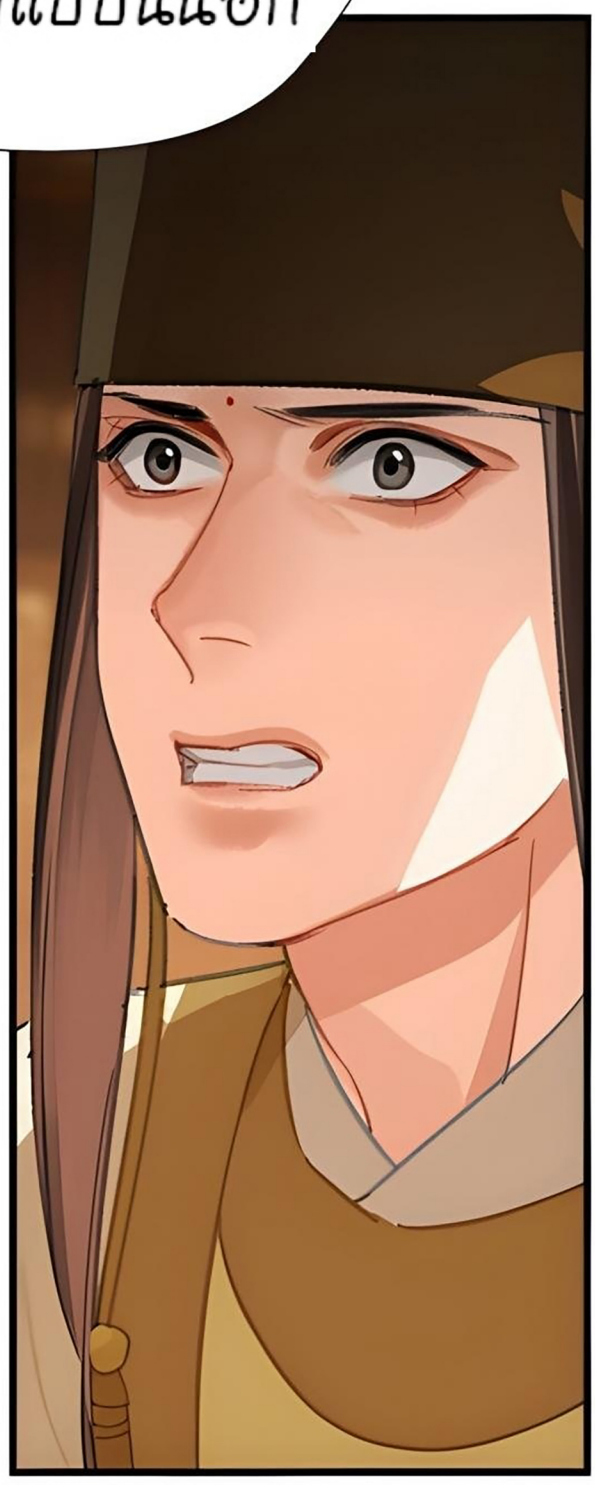

ว่าไง

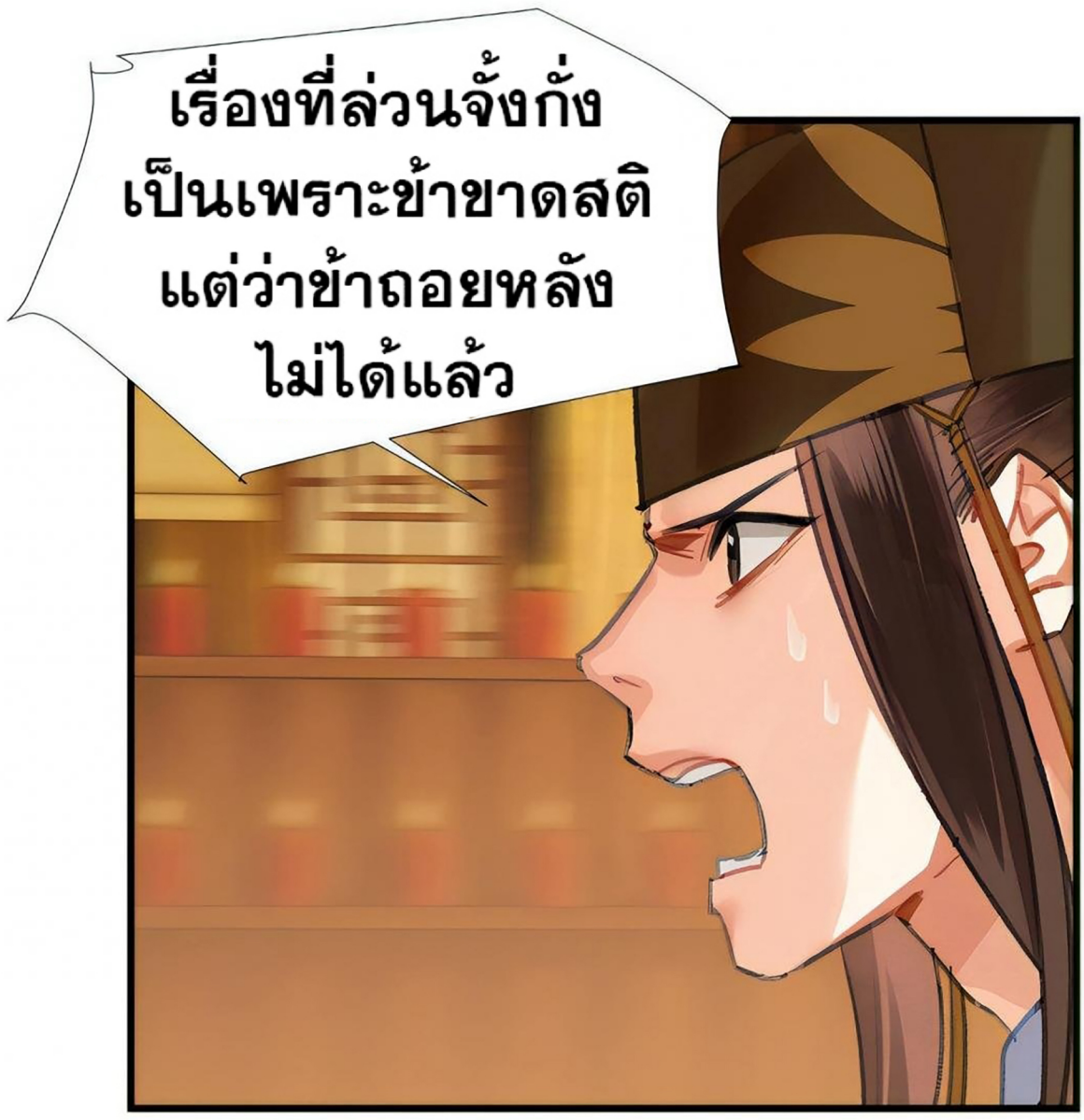

พี่รอง
ที่ข้าพูดไปล้วนเป็น
ความจริง

ประมุขจิน
เจ้าดึงดันที่จะวางแผน
สร้างความวุ่นวายที่ล่วนจั้งกั่ง
ข้าก็เคยพูดไปแล้ว

"พี่รอง"
อย่าเรียกข้าแบบนั้นอีก

เรื่องที่ล่วนจั้งกั่ง
เป็นเพราะข้าขาดสติ
แต่ว่าข้าถอยหลัง
ไม่ได้แล้ว

อะไรคือ
ถอยหลังไม่ได้แล้ว?

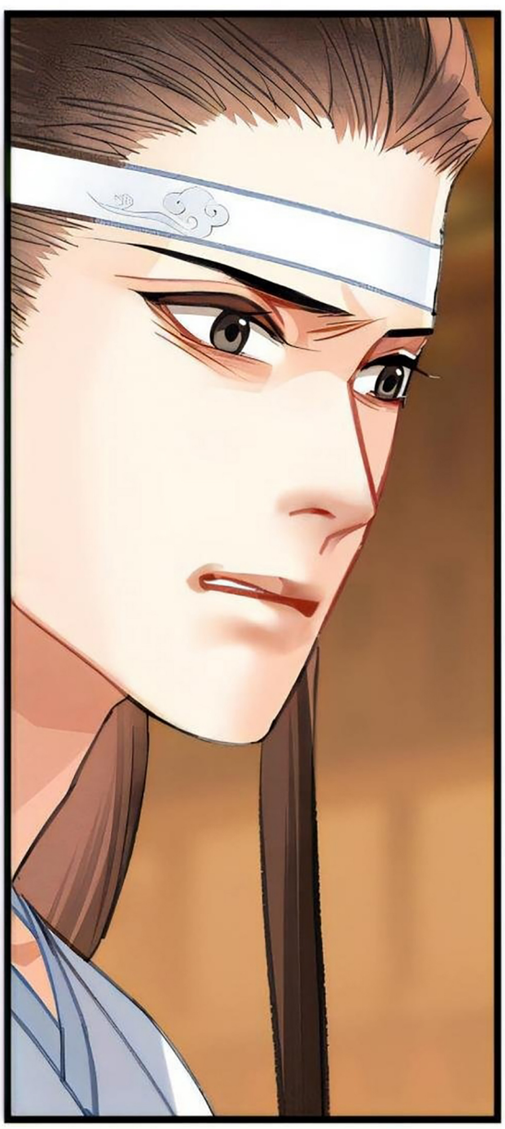

พี่ใหญ่
อย่าไปคุยกับเขาให้
มากความ

ข้าได้รับ
จดหมายฉบับหนึ่ง
ความว่า...เรื่องเหล่านั้น
หลังจากนี้เจ็ดวันจะถูกเปิดโปง
ให้ทุกคนได้รับรู้

ถ้าข้า
ไม่ฆ่าตัวตายชดใช้ความผิด
เช่นนั้นก็...ให้ข้ารอวันตาย
ได้เลย

แต่ถึงอย่างนั้น
เจ้าก็ไม่เห็น
ต้องจัดการแบบสุดโต่ง
และทำเรื่องโหดเหี้ยมเช่นนี้!
แล้วจะให้ข้าทำเช่นไร?

พี่รอง
ข้าหมดหนทางแล้วจริง ๆ
หากพวกเขาไม่ตาย
ข้าก็ต้องตาย!

ทั้งหมดมันเป็น
เพราะเจ้าไม่ใช่หรือ
ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะ
จับผิดเจ้าได้อย่างไร?

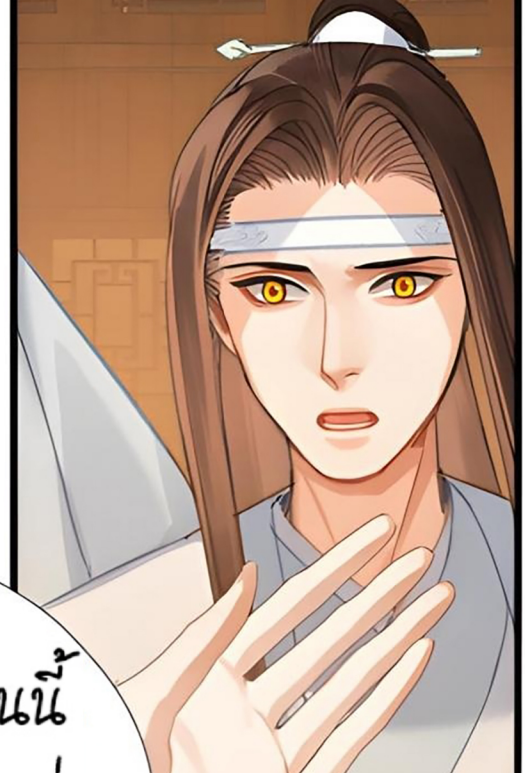
พี่รอง
ฆ่าพ่อฆ่าเมียฆ่าลูกฆ่าพี่น้อง
หากข้ามีทางเลือกอื่น
ข้าจะทำไปทำไม?

快看

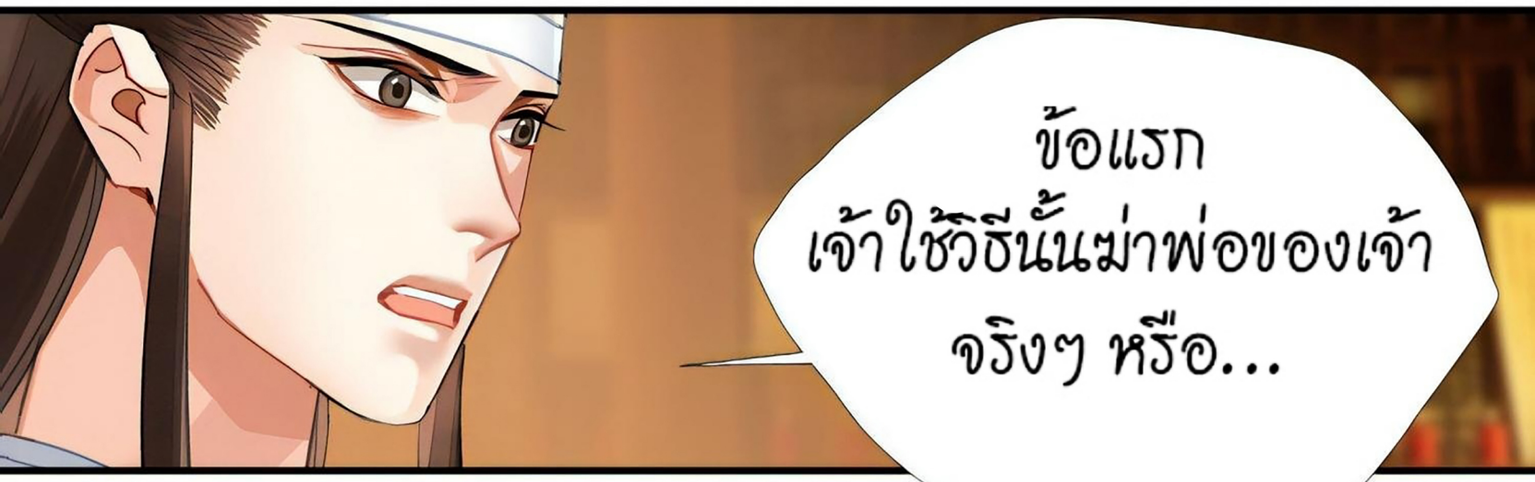
หรือว่า
ในสายตาของท่าน
ข้าจิตใจวิปริตจน
ถึงขั้นนั้น?

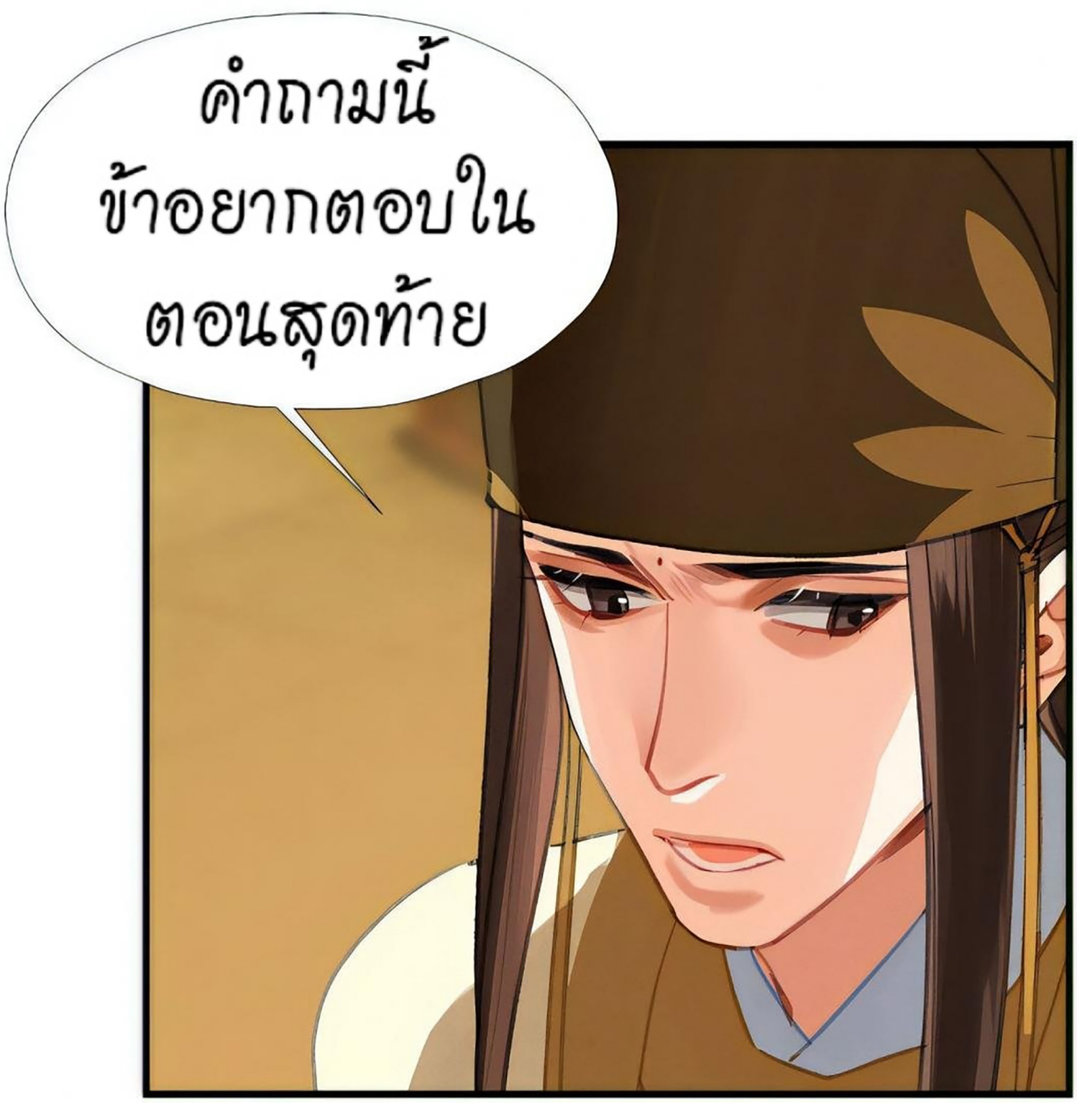
ได้ งั้นข้า
ขอถามเจ้าสองสาม
คำถาม เจ้าค่อยๆ
ตอบข้ามาทีละข้อ

พี่ใหญ่!

ไม่ต้องกังวล ตอนนี้
เขาได้รับบาดเจ็บอยู่
อาวุธก็ถูกสลักไว้
ไม่ตุกติกหรอก

ข้อแรก
เจ้าใช้วิธีนั้นฆ่าพ่อของเจ้า
จริงๆ หรือ...

คำถามนี้
ข้าอยากตอบใน
ตอนสุดท้าย

ข้อสอง
ภรรยา...ของเจ้า

น้องสาวของเจ้า ฉินซู่
เจ้ารู้อยู่แล้วใช่หรือไม่
ว่าความสัมพันธ์ของเจ้าทั้งสอง
เป็นอย่างไร?

...ใช่

แต่ข้า
ไม่มีทางอื่น
แล้วๆ จริง
จะไม่มีทางอื่น
ได้อย่างไร?!
นั่นมันงานแต่งงาน
ของเจ้านะ! เจ้าไม่แต่ง
ก็พอแล้วไม่ใช่หรือ?

งานแต่งครั้งนี้
แค่ข้าบอกว่าจะไม่แต่ง
ก็ไม่ต้องแต่งได้หรือ?!

พี่รอง ท่านไร้เล่ห์เหลี่ยม
แต่ก็ต้องมีขอบเขต

ข้ายอมลำบาก
ตรากตรำไปตั้งเท่าไร
กว่าฉินชางเย่จะตอบรับ
คำขอแต่งงานของข้า
อยู่ๆ จะให้มา
ยกเลิกงานแต่งงาน
จะให้ข้าให้เหตุผล
อย่างไร

ท่านรู้หรือไม่
ว่าทำไมฮูหยินฉินถึงแอบมา
ขอร้องข้า แทบที่จะไปหา
จินกวงซ่าน

เป็นเพราะว่านาง
โดนจินกวงซ่านขืนใจ

.....

ท่านว่าหากข้า
ไม่แต่งงานขึ้นมา
ให้พวกเขาได้เห็นเงื่อนงำ
ทำให้จินกวงซ่าน กับ
ฉินซางเย่ แตกหักกัน

สุดท้าย
พวกเขาทั้งคู่รังเกียจข้า
แล้วคนที่น่าอนาถที่สุด
จะเป็นใคร

ต่อให้เจ้า
ไม่เต็มใจแต่งงานกับฉินซู่
เจ้าก็ห่างกับนางก็ได้ แต่ทำไม
เจ้าถึงทำให้นาง....

ทำให้
นางให้กำเนิดอาซง
แล้วยังฆ่าลูก
ของตัวเองอีก

หลังจากพิธีแต่งงาน
ข้าไม่เคยแตะต้องอาซู่เลย
อาซง...มีมาก่อนพิธีแต่งงาน

ตอนนั้นข้ากลัวว่า
ยิ่งเวลานาน...เรื่องราว
จะยิ่งยืดเยื้อ

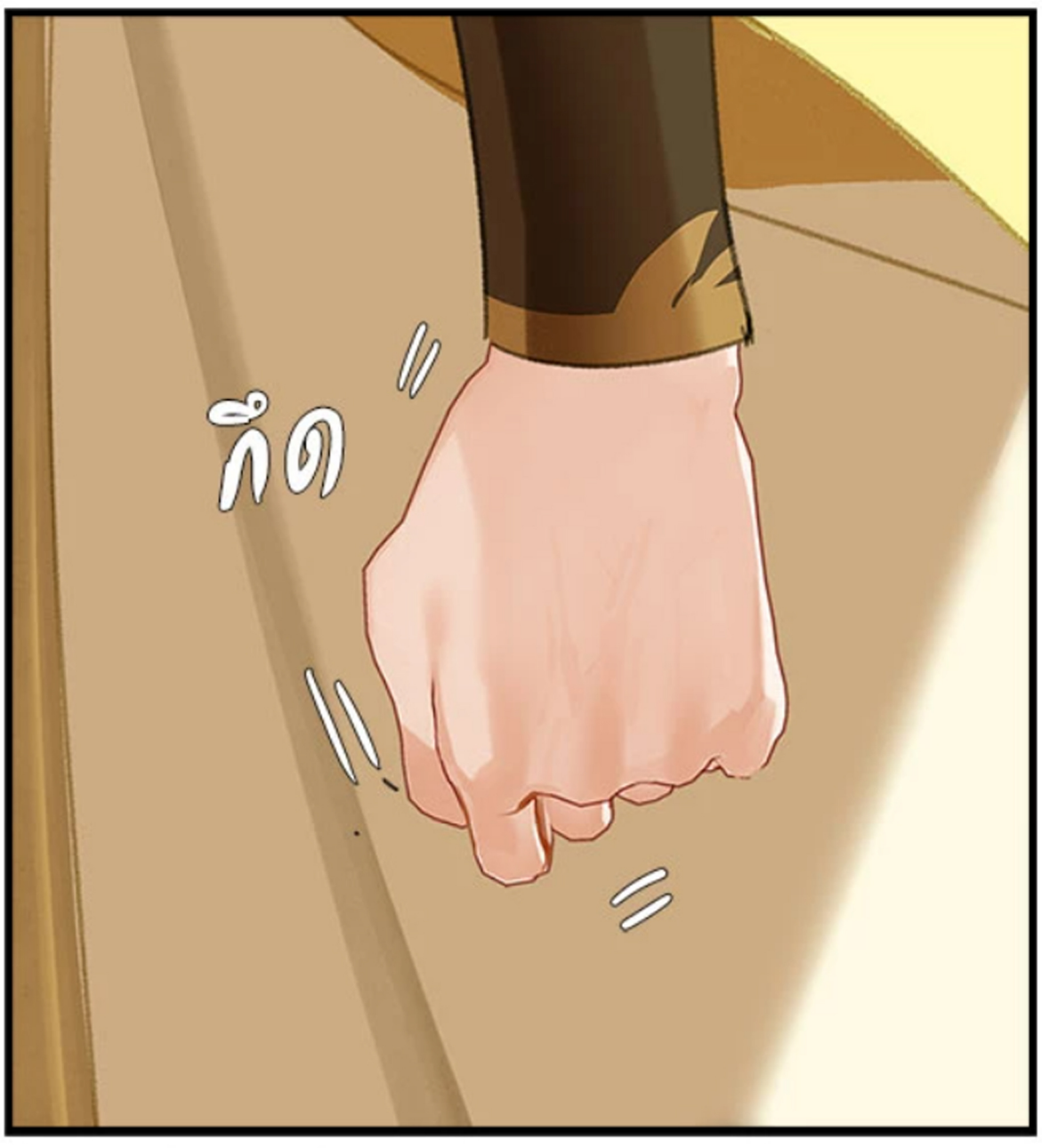

ข้อสาม
ตอบข้ามาตามตรง

การตายของ
จินจื่อเซวียน เจ้า
เป็นคนวางแผนใช่หรือไม่

พี่ใหญ่
ท่านเชื่อเขาหรือ
ข้าเองก็ไม่เชื่อว่า
เหตุโจมตีจินจื่อเซวียน
ที่เส้นทางฉงฉีจะเป็น
อุบัติเหตุ
แต่...ให้เขาพูดก่อน

...จินจื่อเซวียน
แท้จริงแล้วไม่ใช่เรื่องบังเอิญ

